

OM BIBELSTUDIETEXTERNA

Domkyrkopastoratet (publicerade på nätet)

I och med att jag 1 maj avslutar min tjänst i Domkyrkopastoratet UPPHÖR från och med nu publicerandet av bibelreflexioner inför helgen.

Påskhelgens bibelstudier var därför de sista som lades upp på den gemensamma hemsidan.

Tack till alla er som läst och kommenterat under de drygt tre år som texter varit tillgängliga på detta sätt. Och tack till ledningen först i Domkyrkoförsamlingen, och därefter fortsatt i Annedals församling, som gav mig möjligheten till detta alternativa sätt att ge bibelreflexioner (...då ordinarie ”söndagsbibelstudier” i Gustavigården upphörde i samband med pandemin).

Guds Ord och Sakramenten är de medel för Guds enastående nåd som Kyrkan fått att förvalta.¹

I **Eukaristin** (Herrens måltid – Altarets allra heligaste sakrament) bjuder Herren själv oss att förenas med honom, och att förkunna hans död och bekänna hans uppståndelse i väntan på hans återkomst (jfr 1Kor 11:26). Här sluter han in oss i sitt nya förbund. Dopets förbundsgemenskap med den Treenige Guden förnyas så att säga var gång vi firar den heliga mässan.

Och i **Ordet** talar Gud till oss; det ordet är levande och verksamt (Hebr 4 12-13) och är den säkra källan till uppenbarelsen av vem Gud är. Och Guds helige Ande, bibelns ord som vi läser/lyssnar till, och en god förkunnelse av detta livets ord är de verksamma krafter som skapar tro och liv i människan skriver S:t Paulus (Rom 10:17).

Gemenskapen med Frälsaren (i hans måltid) och levande församlingar som praktiserar tron i bekännelse och kärlek är vad Kyrkan behöver, och är nödvändigt för ”världens liv” (Joh 6:51).

/ BJÖRN BÄCKERSTEN

Bibelstudietexter, samt en del annat material om gudstjänstliv och kyrkopaxis, kommer att efter hand att finnas tillgängliga över min Facebook-sida även i fortsättningen; sök på ”Aktiv Liturgi”.

¹ OBS att det naturligtvis står Gud fritt att till det sökande människohjärtat förmedla sin nåd även på annat sätt. Han handlar suveränt i sin allmakt och stora godhet. Men det är dessa ”instrument” han förmedlat till Kyrkan att härigenom räcka medel för livsvandringen.

Något kort om påsktiden:

Kyrkorna bjuder in till fortsatt firandet av PÅSK; kyrkoårets största högtid. Varje dag i Påskveckan (som veckan efter påskhelgen rätteligen heter) är en liten upprepning av påskdagens firande, se mer nedan.

Och påsktiden varar ända fram till Trefaldighetstidens början. Förutom sina stora fester (Kristi himmelfärds dag och Pingsten) kommer den att innehålla många värdefulla söndagar som i bön och tillbedjan, kommunion och bibelläsning fördjupar innebörden av det faktum vi proklamerar, att: KRISTUS ÄR UPPSTÅNDEN. HELLELUJA!

Ikonen (traditionell) visar Kristus som räcker handen åt de döda och trampar på dödsrikets portar.

I liturgin:

Påskveckan: Veckans alla dagar firas mer eller mindre som en enda lång upprepad Påskdag (och är förstås skrudade i vitt). Även i vanliga veckomässor bör *Gloria* (Psb 697) sjungas och *Credo* (Trosbekännelsen) läsas.

Påskljuset på sin plats brinner sedan varje gudstjänst fram till åtminstone fram till Kristi himmelfärdsdag (eller, som i viss modern liturgisk praxis, tom Pingstdagen). Det *kan* sedan vara tänt vid varje söndaqs högmässa² som tecken för att varje söndag är "en liten Påskdag". Dessutom vid varje *dopgudstjänst* (vi döps in i gemenskap med Kristi död och uppståndelse) och helst också vid *begravningsgudstjänster*: kopplingen mellan Kristi uppståndelse och förkunnelsen om "...de dödas uppståndelse och ett evigt liv" görs tydlig även symboliskt genom det tända Påskljuset.

Lämpligen tar man sedan till sist bort påskljuset kommande askonsdag i väntan på det nya som tänds på påsknatten (under fastan tänds dopljus från altarljusen).

Texter: detta kyrkoår läses 1:a årgens texter.

Liturgisk färg: VIT färg präglar hela påsktiden, med undantag för vissa helgon- och minnesdagar, samt Pingsten som färgas RÖD.

² ...men inte vid andra gudstjänster i veckan.

Avslutningsvis att läsa, begrunda och meditera över, från Psaltaren:

Psaltaren 19

Skapelsens och Ordets uppenbarelse

1 För körledaren. En psalm av David.

2 Himlarna vittnar

om Guds härlighet,

himlavalvet förkunnar

hans händers verk.

3 Dag berättar för dag,

natt ger kunskap till natt,

4 utan tal och utan ord,

utan att man hör deras röst.

5 Deras röst når ut över hela jorden,

deras ord till världens ände.

I himlen har han gjort

en hydda åt solen.

6 Den liknar en brudgum

som kommer ut ur sin kammare,

den jublar som en hjälte

över att löpa sin bana.

7 Vid himlens ena ände går den upp

och följer sitt kretslopp

till den andra.

Ingenting är dolt för dess hetta.

8 Herrens undervisning är fullkomlig,

den ger nytt liv åt själen.

Herrens vittnesbörd är sant,

det ger vishet åt enkla människor.

9 Herrens befallningar är rätta,

de ger glädje åt hjärtat.

Herrens bud är klart,

det ger ljus åt ögonen.

10 Herrens vörnd är ren,

den består för evigt.

Herrens domar är sanna,

de är alla rättfärdiga.

11 De är mer värda än guld,

än mängder av fint guld.

De är sötare än honung,

än renaste honung.

12 Genom dem blir din tjänare varnad.

Den som följer dem får stor lön.

13 Vem märker hur ofta han felar?

Förlåt mig mina hemliga brister.

14 Bevara också din tjänare

från de fräcka,

låt dem inte få makt över mig,

så blir jag fullkomlig

och fri från svår synd.

15 Låt min muns ord

och mitt hjärtas tankar behaga dig,

Herre, min klippa och återlösare.

